

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยเป็นประเทศเอกราช มีบรรพบุรุษที่เสียเลือดเนื้อในการป้องกัน และรักษาอธิปไตยสืบเนื่องมายาวนาน และคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตย การปกครองระบอบ ประชาธิปไตย คือการปกครองที่อำนาจสูงสุดเป็นของประชาชน โดยประชาชนจะมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองแต่ในทางปฏิบัติเป็นไปได้ที่ประชาชนทุกคน จะทำหน้าที่เป็น ผู้ปกครองด้วยโดยตรง จึงทำให้ใช้ระบบตัวแทน คือ การให้ประชาชนเลือกตั้งผู้แทนไปทำหน้าที่ใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนเองแบบมีเงื่อนไขเป็นเวลาคราวละ 4 ปี หากปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีประสิทธิภาพก็พิจารณาเลือกคนที่ดีกว่าต่อไปได้อีก ฉะนั้น “การเลือกตั้ง” จึงถือเป็น เรื่องสำคัญที่สุดของการปกครองระบอบประชาธิปไตย และแสดงถึงการมีส่วนร่วมของ ประชาชนทางการเมือง โดยการออกเสียงลงคะแนนความเห็นของตนเองโดยอิสระว่าจะ เลือกใครเป็นตัวแทนของตนเองเข้าไปใช้อำนาจอธิปไตยในการบริหารประเทศ ผู้ที่ได้รับ การเลือกตั้งนั้น ถือว่าเป็นผู้แทนของประชาชนทั้งหมดมีสิทธิตามที่ได้รับมอบหมายจาก ประชาชนให้เข้าร่วมเป็นคณะบุคคลดำเนินการบริหารและปกครอง การเลือกตั้งในปัจจุบัน หมายถึง การเลือกตั้งผู้แทนปวงชนในรูปแบบต่าง ๆ ตามหลักการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยของไทย มีกฎหมายเป็นหลัก ใช้ดำเนินการเลือกตั้งในปัจจุบัน ทั้งใน ระดับชาติ และระดับท้องถิ่น โดยการเลือกตั้งของไทยมีมาตั้งแต่ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลง การปกครองจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยใน พ.ศ. 2475 เปลี่ยนแปลงจากอำนาจของพระมหากษัตริย์แต่ผู้เดียวมาเป็นของปวงชนชาวไทยทั้งประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการตั้งตัวแทนของปวงชนไปทำหน้าที่ในการใช้อำนาจ ทั้งทางด้าน ออก กฎหมาย และการบริหารประเทศ การตั้งตัวแทนนี้เป็นการเลือกตั้งโดยตรง และลับ โดย ประชาชน (มรุต วันทนากร .2549 : 2)

สำหรับการปกครองประเทศในระบอบประชาธิปไตยของไทย ได้มีการพัฒนา เรื่อยมาเป็นลำดับจากการเลือกตั้งเพื่อให้ได้ผู้บริหาร และผู้ปกครองระดับรัฐ สำหรับการ เลือกตั้งในระดับท้องถิ่นนั้น ก็เช่นเดียวกันเป็นระบบการปกครองท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ สามารถเลือกตั้งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต

ท้องถิ่นของตนได้โดยตรง จาก ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ระบบการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรงมีขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2521 และมีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรงจริงเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2544 (โกวิท พงงาม. 2550 : 151)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมากขึ้น โดยกำหนดบทบัญญัติว่าด้วยการปกครองไว้ในหมวด 14 ซึ่งการตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงศักยภาพการบริหารประเทศ เพราะการกระจายอำนาจการบริหารสู่ท้องถิ่นเปรียบเสมือนการกระจายอำนาจสู่ประชาชน และองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เป็นองค์กรระดับรากหญ้าซึ่งใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้อย่างแท้จริงและมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่วันเลือกตั้งและมีระยะการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี และสามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้ไม่นับวาระ

ภายหลังต่อมา มีการแก้ไขกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกหลายฉบับหลายแบบ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา กฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบของไทยกำหนดให้ใช้วิธีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรงแล้วทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับ บทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ในหมวด 9 สภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมีการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และ หมวด 4 หน้าหนึ่งของชนชาวไทย มาตรา 68 ได้กำหนดให้การไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของชนชาวไทย จึงเป็นการบริหารการปกครองแบบกระจายอำนาจมากขึ้นเพื่อมุ่งหมายให้สิทธิแก่ชุมชนในการตัดสินใจดำเนินการกิจของท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในระดับท้องถิ่น

จากการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ทำให้โครงสร้างของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและ

คณะกรรมการ บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนแปลง คือนายกองค้การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรฝ่ายบริหารเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารของการบริหารส่วนตำบล ซึ่งก่อนเข้ารับหน้าที่นายกองค้การบริหารส่วนตำบลต้องแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่มีการลงมติ ซึ่งอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา 35/5 พระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 คือกำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ ปฏิบัติหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลและกฎหมายอื่น มาตรา 58/3 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้ไม่เกินสองคน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ (โกวิท พวงงาม. 2550 : 152)

การที่กำหนดให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2546 แต่เนื่องจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 เป็นเรื่องใหม่ในกระบวนการเลือกตั้ง อาจมีปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจเลือกตั้งการเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งในครั้งนี้ ถือว่าระบบการเลือกตั้งใหม่ของการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งอาจจะคล้ายกับ การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด กล่าวคือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะใช้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง สำหรับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ก็เหมือนกันกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนได้ใช้วิจารณญาณในการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ตามคุณสมบัติที่เหมาะสม อย่างรอบครอบและให้ได้คนดี มีความสามารถเข้ามาบริหารท้องถิ่นมากที่สุด ถึงแม้การเลือกตั้งระบบใหม่จะออกแบบมาดี แต่ทางปฏิบัติอาจจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยอุปสรรคที่สำคัญ คือ ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่นว่า มีขอบเขตมากน้อยเพียงไร มีบทบาทและหน้าที่อย่างไร ทำให้ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในครั้งที่ผ่าน ๆ มา ซึ่งถ้าประชาชนตระหนักและเข้าใจถึงความสำคัญในการไปใช้

สิทธิเลือกตั้งแล้ว จะมีผลทำให้การได้มาซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความบริสุทธิ์ ยุติธรรมมากยิ่งขึ้นงบประมาณที่รัฐจัดสรรให้สำหรับการเลือกตั้งก็จะไม่สูญเสียไป โดยปราศจากประโยชน์ จากความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น สิ่งที่น่าจะให้ความสนใจคือ การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละครั้ง มีปัจจัยใดบ้างที่ประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงคำนึงถึง และนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจ โดยเฉพาะการคำนึงถึงตัวบุคคลผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งว่า เป็นคนที่มีชื่อเสียง มีความซื่อสัตย์สุจริตมีความรู้ ความสามารถมากน้อยเพียงใด มีความสัมพันธ์กันเป็นการส่วนตัวหรือไม่อย่างไร ฯลฯ

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 โดยยกฐานะจากสภาตำบลเมื่อ พ.ศ. 2540 (องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย. 2550) และได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่น ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2548 และ ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2552 ผู้วิจัยในฐานะเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอคูคต จังหวัดมหาสารคาม จึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับการใช้เหตุผลการตัดสินใจเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอคูคต จังหวัดมหาสารคาม ในปี 2552 ทั้งนี้ผลการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้ใช้วิจารณญาณในการเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างรอบครอบและให้ได้คนดี มีความสามารถเข้ามาบริหารท้องถิ่นมากที่สุด ประกอบกับเป็นข้อเสนอแนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการปรับปรุง พัฒนาระบบการบริหารงานให้สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้เหตุผลการตัดสินใจเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอคูคต จังหวัดมหาสารคาม ในปี 2552
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้เหตุผลการตัดสินใจเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอคูคต จังหวัดมหาสารคาม ในปี 2552
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอคูคต จังหวัดมหาสารคาม ในปี 2552

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้เหตุผลการตัดสินใจเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรงของบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอกุฉีกรัง จังหวัดมหาสารคาม ในปี 2552 ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรง ผลของนโยบายการกระจายอำนาจต่อการไปใช้สิทธิออกเสียงของประชาชนในการเลือกตั้ง และผลของนโยบายการกระจายอำนาจต่อระบบการบริหารงานนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอกุฉีกรัง จังหวัดมหาสารคาม

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลการตัดสินใจเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอกุฉีกรัง จังหวัดมหาสารคาม ในปี 2552

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร (Population) ได้แก่ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอกุฉีกรัง จังหวัดมหาสารคาม 19 หมู่บ้าน จำนวน 4,119 คน (สำนักทะเบียนท้องถิ่น กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย : 6 กันยายน 2552)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอกุฉีกรัง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 374 คน ซึ่งได้จากการคำนวณด้วยสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamanae . 1973 : 727)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ทำการศึกษาระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 ถึง เดือน

มีนาคม พ.ศ. 2555

5. ขอบเขตด้านตัวแปร

5.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่

5.1.1 เพศ

5.1.2 อายุ

5.1.3 รายได้

5.1.4 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งผู้บริหาร

ท้องถิ่นโดยตรง

5.1.5 ผลของนโยบายการกระจายอำนาจต่อการไปใช้สิทธิออกเสียงของ

ประชาชนในการเลือกตั้ง

5.1.6 ผลของนโยบายการกระจายอำนาจต่อระบบการบริหารงานนายก

องค์การบริหารส่วนตำบล

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การใช้เหตุผลการตัดสินใจ

เลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเคุย อำเภอภูกระดึง จังหวัด

มหาสารคาม ในปี 2552 ได้แก่ (ประยุกต์จากแนวคิดของ ธนกรณ์ ว่องไว. 2548 :38)

5.2.1 เหตุผลเกี่ยวกับคุณสมบัติภายใน ได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์ดี

มีความรู้ ความสามารถ มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและการศึกษาสูงกว่าผู้สมัครคนอื่น

5.2.2 เหตุผลเกี่ยวกับคุณสมบัติภายนอก ได้แก่ ผลงานในอดีต รู้จักกัน

เป็นการส่วนตัว เคยพึ่งพาอาศัยกัน นำความเจริญมาสู่ท้องถิ่น และ ออกพบปะ

ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเลือกตั้ง หมายถึง กิจกรรมที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยด้วยการไปออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของตน ซึ่ง

การศึกษาครั้งนี้ หมายถึงการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเคุย

2. ผู้บริหารท้องถิ่น หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ในการบริหารท้องถิ่น ซึ่งได้รับการ

คัดเลือกตั้งจากประชาชนในพื้นที่โดยตรง ในงานวิจัยนี้หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วน

ตำบลห้วยเคุย

3. **ปัจจัย** หมายถึง เหตุอันเป็นทางให้เกิดผล, หนทาง เช่น การศึกษาเป็นปัจจัยให้เกิดความรู้ความสามารถ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ เหตุผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

4. **ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น** โดยตรง หมายถึง ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล คือด้านสภาพองค์การบริหารส่วนตำบล และด้านการบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบล มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน รวมถึงอำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

5. **ผลของนโยบายการกระจายอำนาจต่อการไปใช้สิทธิออกเสียงของประชาชน** ในการเลือกตั้ง หมายถึง การกระจายอำนาจการปกครองทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจอิสระจากส่วนกลาง ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเลือกผู้บริหารและผู้นำที่นิติบัญญัติ

6. **ผลของนโยบายการกระจายอำนาจต่อระบบการบริหารงานนายกองค์การบริหารส่วนตำบล** หมายถึง นโยบายที่ให้ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการเลือกผู้บริหาร ซึ่งบทบาทของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อ กฎหมาย รับผิดชอบในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

7. **เหตุผลเกี่ยวกับคุณสมบัติภายใน** หมายถึง ผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น เป็นผู้ที่มีบุคลิกสัมพันธดี, มีความรู้ ความสามารถ, มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและการศึกษาสูงกว่า

8. **เหตุผลเกี่ยวกับคุณสมบัติภายนอก** หมายถึง ผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น เป็นผู้มีผลงานในอดีต, รู้จักกันเป็นการส่วนตัว, เคยพึ่งพาอาศัยกัน, นำความเจริญมาสู่ท้องถิ่น และ ออกพบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ

9. **ประชาชน** หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่อายุ 18 ปีขึ้นไปเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอภูกระดึง จังหวัดมหาสารคาม

10. **องค์การบริหารส่วนตำบล** หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอภูกระดึง จังหวัดมหาสารคามซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ

บริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 โดยยกฐานะจากสภาตำบลเมื่อพุทธศักราช 2540 โดยประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2539 และประกาศผลดังกล่าวได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับทั่วไปเล่มที่ 113 ตอนพิเศษ 52 ง ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2539 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น
2. เป็นข้อเสนอแนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปรับปรุง พัฒนาระบบการบริหารงานให้สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยจัดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นที่โปร่งใส ปราศจากการซื้อสิทธิขายเสียง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY